

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 144/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2008 predbežne prerokoval návrh Ing. M. S., T., zastúpeného advokátom JUDr. F. B., Ž., vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/08/07-K z 19. marca 2007 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. M. S. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 17. decembra 2007 doručený návrh Ing. M. S., T. (ďalej len „navrhovateľ“), vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/08/07-K z 19. marca 2007 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Navrhovateľ po predchádzajúcej výzve ústavného súdu k návrhu podaním doručeným 15. apríla 2008 priložil splnomocnenie pre svoje zastupovanie advokátom JUDr. F. B., Ž.

Navrhovateľ v návrhu uvádza:

„Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len

výbor) svojim rozhodnutím č. VP/08/07-K mi uložil pokutu vo výške 17 274,- Sk, ako verejnému funkcionárovi, členovi predstavenstva V. a. s. S. z dôvodu toho, že som údajne nepodal včas oznámenie podľa článku 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení, čím som mal porušiť ustanovenie čl. 7 ods. 1 citovaného zákona. Predmetné rozhodnutie je príloha tohto návrhu.

Žiadam Ústavný súd SR o preskúmanie tohto rozhodnutia z týchto dôvodov:

1.) Rozhodnutie VP/08/07-K som obdržal 21. novembra 2007 a ako je uvedené na jeho str. 3 bolo vyhotovené výborom dňa 12. 11. 2007. Je nesporné, ak by bol výbor vyhotovil rozhodnutie č. VP/08/07-K v zákonom stanovenej lehote 60 dní nebol by ho posielal až po 12. 11. 2007

Z ustanovenia čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vyplýva, že výbor mal v danej veci rozhodnúť do 60 dní od začatia konania, ktoré začal dňa 29. 1. 2007 (vid' oznámenie o začatí konania, ktorého kópia je prílohou tohto návrh). Prihliadnuc k hore citovanému ustanoveniu čl. 9 ods. 5 ale i všeobecným princípom vydávaniu rozhodnutí v správnom konaní, ktoré sú bližšie špecifikované v § 47 zákona č. 71/1967 Sb. o správnom konaní v platnom znení vyplývajú jeho obligatórne náležitosti. Mimo iného jednou z nich je i písomné vyhotovenie a dátum vydania rozhodnutia. Je nesporné, že rozhodnutie výboru v tejto veci je špecifická forma správneho konania vykonávaná za využitia špecifických ustanovení úst. zákona č. 357/2004 Z. z. a čo tieto neupravujú využijú sa obecné zásady, princípy správneho konania. Teda z uvedeného vyplýva, že písomné vyhotovenie a vydanie rozhodnutia musí byť výborom vykonané v uvedenej lehote do 60 dní od začatia konania t. j. od 29. 1. 2007 tak, ako to stanovuje čl. 9 ods. 5 úst. zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení. Uvedená povinnosť výborom nebola rešpektovaná. Z Ústavy Slovenskej republiky i výboru vyplýva povinnosť, že môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z tohto titulu výbor mal vyhotoviť a vydať predmetné rozhodnutie najneskôr do 60 dní od začatia konania a nie 12. 11. 2007! Jeho vyhotovením a vydaním o viac, ako 225 dní neskôršie po uplynutí 60 dňovej lehoty je porušením čl. 9 citovaného ústavného zákona, čiže predmetné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s týmto zákonom.

2.) Okrem toho výbor nerešpektoval zásadu rýchlosti konania spočívajúci v tom, že mal vec vybaviť včas, bez zbytočných prieťahov a rozhodnutie výboru vo veci viac, ako

225 dní po zákonom stanovenej lehote je v rozpore s touto zásadou. Naša právna teória takýto postup považuje, za nezákonnosť. Je nepochybné, že výbor vyhotovením a vydaním rozhodnutia v tejto veci po zákonom stanovenej lehote o viac, ako 225 dní túto zásadu sponchybňuje.

3.) Z ustanovenie čl. 9 ods. 13 úst. zákona č. 357/2004 Z. z. vyplýva povinnosť výboru v rozhodnutí mimo iného uviesť meno, priezvisko. V rozhodnutí č. VP/08/07-K výbor uvádza inú osobu Ing. M. S. a nie M. S., na ktorú bolo zahájené konanie, ako vyplýva z oznámenia o začatí konania..... č. VP/08/07-K zo dňa 7. 2. 2007. Síce zo všeobecných princípov vydávania rozhodnutí vyplýva možnosť chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia výbor kedykoľvek opraviť i bez návrhu a upovedomiť o tom účastníkov konania. Zrejme výbor vo vyhotovenom a vydanom rozhodnutí takúto chybu nevidel. Je tu hypotetická otázka vlastne proti ktorej osobe bolo vedené konanie?

4.) Taktiež tvrdenie výboru, že povinnosti z ustanovenia čl. 7 ods. 1 úst. zákona 357/2004 Z. z. neboli z mojej strany vykonané včas je sporné. Z dôvodov toho, že predmetné oznámenie som služobným postupom cez zriaďovateľa podal včas t. j. v 30 dní od ustanovenia do funkcie. Tento postup som zvolil z toho dôvodu, že zriaďovateľom a 100 % akcionárom predmetnej a. s. S. je štát t. j. MO - SR; tak bol použitý štandardný služobný postup vo vybavovaní spisovej agendy vo vertikálnom smere. Zriaďovateľ tento môj dokument vrátil na a. s. S. s tým, aby som ho postúpil Národnej rade SR priamo, čo som následne bez prietáhov vykonal. “

Na základe uvedeného navrhovateľ žiada, aby ústavný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a zrušil ho „... podľa § 73b ods. 3 posledná veta, zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom znení z dôvodov nezákonnosti - vydané v rozpore s čl. 9 ods. 5 úst. zákona č. 537/2004 Z. z. a tiež, že nespĺňa podmienky pre začatie konania pre údajné porušenie čl. 7 ods. 1 úst. zákona č. 537/2004 Z. z. “.

Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním návrhu navrhovateľa vyžiadal k nemu vyjadrenie výboru. Predseda výboru ústavnému súdu doručil svoje vyjadrenie k návrhu navrhovateľa 25. marca 2008; vo vyjadrení sa okrem iného uvádza:

«Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia namieta:

- *skutočnosť, že konajúci Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií nerozhodol vo veci a nevyhotovil ani predmetné rozhodnutie v lehote 60 dní, čo považuje za porušenie čl. 9 ods. 5 ústavného zákona a za dôvod zrušenia tohto rozhodnutia*
- *rýchlosť konania, keď výbor vydal rozhodnutie až po 225 dňoch od začatia konania*
- *chybu v krstnom mene verejného funkcionára vo výroku a odôvodnení rozhodnutia*
- *skutočnosť, že predmetné oznámenie podal svojmu zriaďovateľovi (M.) v zákonnej lehote a bolo chybou ministerstva, že mu predmetné oznámenie vrátil a nepostúpil ho Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, čím došlo k omeškaniu v plnení lehoty.*

Na tomto základe verejný funkcionár navrhuje predmetné rozhodnutie zrušiť. (...)

S uvedeným názorom ako účastník konania nesúhlasíme a tvrdíme, že Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií v predmetnej veci rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu a vecne správne a to z týchto dôvodov:

- a) *je možné považovať za vecne správnu výhradu k nesplneniu lehoty podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, avšak ide o lehotu poriadkovú, ktorej nesplnenie nie je dôvodom pre neplatnosť rozhodnutia o uložení sankcie. Rovnakú relevanciu má i výhrada k rýchlosti konania, čo však opäť nemá dopad na právnu účinnosť napadnutého rozhodnutia.*
- b) *K výhrade týkajúcej sa chyby v krstnom mene verejného funkcionára uvádzame, že k nej došlo pri prepise rozhodnutia a výbor ho rieši vydaním tzv. opravného rozhodnutia č. VP/08/07-K/E zo dňa 17. marca 2008, ktoré pripájame v prílohe 1. Ide o opravu tzv. zrejmej nesprávnosti, avšak je z neho zrejmé, koho sa rozhodnutie týka (adresa, druh funkcie a uznesenie o začatí konania, ako i súvisiaca korešpondencia) a po právoplatnosti predmetného opravného rozhodnutia bude táto zrejmalá nesprávnosť opravená s právnymi dôsledkami oboch týchto rozhodnutí.*
- c) *Pokiaľ sa týka výhrady o splnení povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona vo vzťahu k zriaďovateľovi akciovej spoločnosti, toto tvrdenie nie je v súlade s predmetným ústavným zákonom a vyplýva z neznalosti povinnosti verejného funkcionára pri jeho menovaní do verejnej funkcie. Ide len o účelovú obranu verejného funkcionára, ktorou sa snaží zmierniť nesplnenie svojich povinností. Uvedené*

zdôvodnenie neobstojí, a to aj s prihliadnutím na jednu zo základných zásad práva „ignorantia legis non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje).»

Vzhľadom na citovanú argumentáciu predseda výboru navrhuje, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jeho zjavnú neopodstatnenosť a v prípade, že návrh prijme na ďalšie konanie, aby predmetné napadnuté rozhodnutie výboru Národnej rady Slovenskej republiky potvrdil a nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania“.

Ústavný súd zaslal vyjadrenie predsedu výboru navrhovateľovi na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska. Navrhovateľ svoje stanovisko k vyjadreniu výboru doručil 15. apríla 2008; v stanovisku sa okrem iného uvádza:

«1.) Právny názor výboru uvedený v časti II písm. a) nie je správny. Ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej „ústavný zákon“) v čl. 9 ods. 5 stanovuje povinnosť rozhodnúť vo veci do 60 dní od začatia konania a zákonodarca nepripúšťa inú alternatívu. Považujeme za absolútne neštandardné, ak výbor zákonodarcu ignoruje ústavným zákonom stanovenú lehotu faktický o 7 mesiacov. Ak výbor nerozhodol v zákonom stanovenej lehote t. j. do 60 dní od začatia konania navrhovateľ mal oprávnenie za to, že výbor akceptoval jeho vyjadrenie z 22. 2. 2007.

Lehotu uvedenú v čl. 9 ods. 6 ústavného zákona preto nemožno kvalifikovať a vykladať, ako lehotu poriadkovú, pretože to jednak vyplýva z rozkazovacieho tvaru slovesa „rozhodnúť“ a jednak aj z dôvodu, aby sa rozhodnutia vydávali v časovo aktuálnych lehotách, pretože rozhodnutia vydané po stanovenej lehote, strácajú na aktuálnosti, v dôsledku čoho sa stráca aj ich výchovný účinok.

2.) Nestotožňujeme sa ani s vyjadrením výboru v časti II písm. c), že išlo o účelovú obranu, ktorou sa mal navrhovateľ snažiť zmierniť nesplnenie povinností vyplývajúcich z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona. Znovu uvádzame, že S., a. s. vznikla k 1. 10. 2006 pričom prihliadnuc k náročnosti a zložitosti pretransformovania príspevkovej organizácie a jej služobným väzbám na zriaďovateľa M., kreovaniu kompetenčno-funkčných vzťahov so zriaďovateľom, predmetné oznámenie funkcie, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len oznámenie) bolo služobným postupom odoslané

v zákonnej lehote dňa 1. 12. 2006 na oddelenie zriaďovateľských činností M. v dobrej viere, že zriaďovateľom bude toto postúpené NR SR - Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií, bolo odoslané v stanovenej zákonnej lehote. Ako je už uvedené vyššie, kompetenčné vzťahy medzi zriaďovateľom a S. a. s. sa v priebehu mesiaca november - december 2006 kreovali a oznámenie bol vrátené zriaďovateľom naspäť na S. a. s. s tým, aby sa opätovne zaslalo priamo na NR SR - Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií, čo bola nasledovne vykonané. Uvádzame, že predmetným konaním bola snaha splniť stanovenú požiadavku ústavného zákona, za rešpektovania služobnej hierarchie k zriaďovateľovi, ako 100 % akcionárovi. Toto konanie nebolo vedené so snahou nedodržať stanovenú zákonnú lehotu, vyhnúť sa respektíve obísť ju zaslaním tohto záznamu zriaďovateľovi a nie priamo NR SR - Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií. Z tohto dôvodu považujeme tvrdenie výboru, že ide o účelovú obranu za zavádzajúce a neseriózne.

Nadalej trváme na vecnom obsahu návrhu zo dňa 11. 12. 2007 na preskúmanie rozhodnutia výboru a opätovne navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s čl. 10 ods. 2 ústavného zákona, preskúmal rozhodnutie VP/08/07-K Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií a zrušil ho podľa § 73b ods. 3 posledná veta, zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom znení z dôvodov jeho nezákonnosti - vydané v rozpore s čl. 9 ods. 5 ústavného zákona.

A zároveň navrhujeme druhého účastníka konania zaviazat' k náhrade trov konania pred Ústavným súdom SR, ktoré pozostávajú z trov práv. zastúpenia vo výške 3.117.- Sk (dva úkony práv. služby - prevzatie veci, písomné stanovisko z 10. 4. 2008 - po 1.150.- Sk za úkon, spolu 2.300.- Sk + 437.- Sk DPH a 2x režijný paušál po 190.- Sk).»

II.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrhu navrhovateľa konštatoval, že jeho právomoc preskúmať rozhodnutia výboru vo veciach ochrany verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov je založená čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon“ alebo „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“), pričom navrhovateľ ako člen predstavenstva V., a. s., S. (ďalej len „S.“), je verejným funkcionárom podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) tohto ústavného zákona, a teda osobou oprávnenou podať návrh na začatie konania o preskúmaní rozhodnutí výboru. Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu doplnil svoj návrh o chýbajúcu náležitosť vyplývajúcu z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde (splnomocnenie pre svoje zastupovanie advokátom JUDr. F. B.); po tomto doplnení návrh navrhovateľa spĺňa náležitosti predpísané zákonom.

Z dokumentácie, ktorú si ústavný súd vyžiadal od výboru, vyplýva, že napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 21. novembra 2007, pričom svoj návrh doručil ústavnému súdu 17. decembra 2007; z toho vyplýva, že návrh bol podaný v lehote ustanovenej ústavným zákonom (čl. 10 ods. 2).

Po uvedených zisteniach sa ústavný súd sústredil na skúmanie, či návrh navrhovateľa nie je zjavne neopodstatnený.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania

o preskúmanie rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je iba posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní; ak senát ústavného súdu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia výboru zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom, tak ho zruší, a naopak, ak po jeho preskúmaní dospeje k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom, tak ho potvrdí.

Z právnej povahy inštitútu predbežného prerokovania návrhu podľa § 25 zákona o ústavnom súde vyplýva, že obdobné právne dôsledky ako potvrdenie napadnutého rozhodnutia má aj odmietnutie návrhu pri jeho predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ku ktorému môže dôjsť aj vtedy, ak ústavný súd zistí, že dôvody, pre ktoré navrhovateľ namieta dotknuté rozhodnutie výboru, sú zjavne neopodstatnené.

II.A Skutkový stav

Z návrhu navrhovateľa, napadnutého rozhodnutia a dokumentácie výboru, ktorú si ústavný súd na účely predbežného prerokovania návrhu vyžiadal, vyplývajú tieto skutočnosti:

1. Navrhovateľ je ako člen predstavenstva S. verejným funkcionárom podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

2. Navrhovateľ bol podľa čl. 7 ods. 1 v spojení s čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona povinný podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov výboru do 30 dní od ujatia sa funkcie člena predstavenstva S.

3. Výbor uznesením č. 186 z 29. januára 2007 začal proti navrhovateľovi konanie podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu za porušenie povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ods. 1 tohto ústavného zákona do 30 dní od ujatia sa výkonu funkcie; podľa uznesenia mal toto oznámenie podať 30. novembra 2006 a podal ho 22. januára 2007. Výbor navrhovateľa o začatí konania informoval listom zo 7. februára 2007, v ktorom ho zároveň

vyzval, aby sa podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona k označenému uzneseniu vyjadril v lehote 15 dní od doručenia.

4. Navrhovateľ na výzvu výboru reagoval svojím podaním z 22. februára 2007 označeným ako „Konanie VP/04/07-K - stanovisko“, v ktorom okrem iného uviedol, že „V. a. s. bola Okresným súdom Žilina registrovaná... 1. 11. 2006 ako akciová spoločnosť a týmto dňom vznikli funkcie predstavenstva, ako štatutárneho orgánu. Pričom nie je jednoznačne možno určiť, ktorý deň je možno považovať za čas, ktorým som sa ujal výkonu verejnej funkcie...

... predmetné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len oznámenie) bolo služobným postupom odoslané dňa 1. 12. 2006 pod spisovou značkou 1-14/VZ2006 na Oddelenie zriaďovateľských činností M. v dobrej viere, že zriaďovateľom toto bude postúpené NR SR - Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií. Máme zato v nadväznosti na ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka v platnom znení, že lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. V tejto súvislosti uvádzame, že ak by sme brali eventuálny vznik funkcie za deň ujatia sa funkcie t. j. udalosť rozhodujúcu pre začiatok, tak 30-dňová lehota začína plynúť 2. 11. 2006 a končí 1. 12. 2006 z uvedeného vyplýva, že táto lehota v tomto prípade bola dodržaná a oznámenie bolo odoslané v stanovenej zákonnej lehote. Ako som už uviedol v úvode tohto odseku kompetenčné vzťahy medzi zriaďovateľom a S. a. s. sa v priebehu mesiaca november - december 2006 kreovali a oznámenie bolo vrátené zriaďovateľom naspäť na S. a. s. s tým, aby sa opätovne zaslalo priamo na NR SR - výbor pre nezlučiteľnosť funkcií, čo bola nasledovne vykonané“.

5. Po zabezpečení potrebných podkladov výbor schválil 19. marca 2007 napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo vyhotovené 12. novembra 2007. V napadnutom uznesení výbor vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť vyplývajúcu mu z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a v tejto súvislosti mu uložil pokutu v sume 17 274 Sk. V odôvodnení napadnutého uznesenia výbor vo vzťahu k námietkam navrhovateľa uviedol, že „Obrana verejného funkcionára, že poslal oznámenie nepríslušnému orgánu neobstoí s prihliadnutím na jednu zo základných zásad práva „ignorata legis non excusat (neznalosť práva neospravedlňuje), pretože ako verejný funkcionár mal poznať ústavný zákon a postupovať podľa neho...“.

6. V dotknutom spise výboru sa nachádza opravné rozhodnutie zo 17. marca 2008, ktorým výbor napadnuté rozhodnutie opravuje tak, že „vo výroku a odôvodnení predmetného rozhodnutia zo dňa 19. marca 2007 opravuje meno verejného funkcionára z mena M. S. na meno M. S.“, s poukazom na zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo pri prepisovaní rozhodnutia.

Ústavný súd sumarizujúc uvedené skutkové zistenia konštatoval, že z nich nespochybniteľne vyplýva, že navrhovateľ si nesplnil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona podať písomné oznámenie do 30 dní od ujatia sa funkcie, keďže verejnej funkcie člena predstavenstva S. sa ujal 1. decembra 2006 a podal ho až 22. januára 2007. Postup výboru smerujúci k vydaniu napadnutého rozhodnutia bol v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona, keďže vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril k začatiu konania (čl. 9 ods. 4), pričom na jeho námietku (aj keď stručne) v odôvodnení napadnutého uznesenia reagoval.

II.B Právne závery

Z už citovaného návrhu možno vyvodit' tri námietky navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu výboru:

1. Námietka, že výbor nerozhodol vo veci navrhovateľa a nevyhotovil rozhodnutie v lehote 60 dní od začatia konania podľa čl. 9 ods. 5 ústavného zákona, a preto bolo vydané v rozpore so zákonom.

2. Námietka, že v napadnutom rozhodnutí je nesprávne uvedené meno navrhovateľa (správne má byť M., nie M., pozn.).

3. Námietka, že predmetné oznámenie podal svojmu zriaďovateľovi - M. - v zákonnej lehote a bolo chybou ministerstva, že mu predmetné oznámenie vrátilo a nepostúpilo ho výboru.

Ústavný súd preskúmal uvedené námietky navrhovateľa a dospel k týmto záverom:

Zo skutkových zistení ústavného súdu nesporne vyplýva, že výbor vyhotovil napadnuté rozhodnutie po uplynutí lehoty uvedenej v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, v zmysle ktorej mal výbor rozhodnúť vo veci navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa začatia konania, t. j. ústavný súd sa stotožňuje s tvrdením navrhovateľa, že v jeho prípade nebola táto lehota dodržaná.

Z hľadiska právnych následkov nedodržania uvedenej lehoty ale ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 23/07, III. ÚS 24/07, IV. ÚS 3/07, IV. ÚS 141/07) konštatoval, že v ústavnom zákone o ochrane verejného záujmu ani v nijakom inom právnom predpise nie je obsiahnutá právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že výbor môže ústavne akceptovateľným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, t. j. ide len o poriadkovú lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia výboru. Bez ohľadu na tento právny záver ústavný súd považoval aj v tomto prípade za potrebné zdôrazniť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby výbor vydával a aj vyhotovoval rozhodnutia v lehote ustanovenej v čl. 9 ods. 5 prvej vete ústavného zákona o ochrane verejného záujmu aj napriek tomu, že táto lehota je poriadková.

Zjavnú nesprávnosť v označení rodného mena navrhovateľa uvedenú v origináli napadnutého rozhodnutia možno považovať za administratívne pochybenie výboru, ktorého intenzita ale nemôže zakladať dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia o to viac, že medzičasom výbor toto svoje pochybenie už napravil.

Z čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu jednoznačne vyplýva povinnosť dotknutého verejného funkcionára predložiť oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 tohto ústavného zákona priamo výboru, a nie svojmu zriaďovateľovi. Výbor postupoval preto správne, ak takúto obranu navrhovateľa neakceptoval. Rovnako tak ju nemohol akceptovať ani ústavný súd pri preskúmaní tohto návrhu, a preto ju považoval za zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že ústavný zákon o ochrane verejného záujmu neumožňuje výboru zmeškanie lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 tohto ústavného zákona odpustiť, t. j. ústavný zákon mu prikazuje po zistení, že oznámenie nebolo podané v zákonnej lehote, vydať rozhodnutie, v ktorom vysloví porušenie tejto povinnosti a uloží dotknutému verejnému funkcionárovi pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) v spojení s čl. 9 ods. 15 a 16 tohto ústavného zákona.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že všetky námietky navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu uvedené v jeho návrhu sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia výboru, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Preto ústavný súd návrh navrhovateľa ako celok odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2008